

عنوان مقاله:

سرمایه اخلاقی در دانشگاه سنجش و شناسایی مؤلفه های شایستگی با نگاه ویژه به اعضای هیأت علمی دانشگاه مازندران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی رویکردهای نوین در علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

ابراهیم صالحی عمران - عضو هیئت علمی گروه علوم تربیتی دانشگاه مازندران

سهیلا هاشمی - عضو هیأت علمی گروه روانشناسی تربیتی دانشگاه مازندران

حمیرا ترجانی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی توسعه آموزش عالی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

هدف این مطالعه سنجش سرمایه اخلاقی به عنوان گفتمانی نو در بیان سرمایه های نامشهود یک سازمان به ویژه مؤسسات آموزش عالی می باشد. این پژوهش از نوع توصیفی تحلیلی با روش ترکیبی (کمی و کیفی) است که در در دانشگاه مازندران - انجام شده است. جهت سنجش سرمایه اخلاقی از پرسشنامه سرمایه اخلاقی محقق ساخته استفاده شد که روایی صوری و محتوایی آن به تأیید کارشناسان رسید و پایایی به روش ضریب آلفای کرانباخ 57% به دست آمد. نمونه های تحقیق براساس فرمول کوکران، تعداد 111 اعضای هیئت علمی نفر از اعضای هیئت علمی 7 دانشکده و به روش نمونه گیری تصادفی طبقه های انتخاب شدند. همچنین داده های کیفی از طریق مصاحبه انفرادی نیمه سازمان یافته با 02 تن از اعضای هیئت علمی دانشگاه بدست آمد. نتایج تحقیق حاکی از آن است که میانگین سرمایه اخلاقی استادان در دانشگاه مازندران در حد قابل قبولی است؛ سرمایه اخلاقی برحسب جنسیت و دانشکده تفاوت معناداری نداشت؛ همچنین سرمایه اخلاقی با افزایش رتبه علمی و سابقه خدمت میانگین بالاتری را نشان داد و در جمع بندی کلی، صداقت و درستکاری به عنوان اصلی ترین مؤلفه سرمایه اخلاقی برای بیان شایستگی و صلاحیت اعضای هیأت علمی شناسایی شد

کلمات کلیدی:

سرمایه اخلاقی، اعضای هیأت علمی، آموزش عالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/439647>

